

Zprávy z farnosti

01/2007

Vstupujeme do nového roku. Nevíme, co všechno přijde. Je to podobné, jako když děti začínají nový školní rok a otevřou sešit ještě nepopsaný. Něco předpokládáme, něco možná tušíme, ale s jistotou o tom, co bude, nemůžeme říci nic. Věříme ale, že Bůh ví všechno, že před ním není nic skryté. A proto začínáme tento rok s důvěrou v Boží vedení. Bůh nám ale svěřuje tento svět, máme jej spoluutvářet.

Znamená to, snažit se více vnímat, jaké plány má Bůh s tímto světem a také s člověkem. Chvilky ztišení, modlitby, jsou zde proto, abychom mohli Bohu naslouchat. To, co zaslechneme, bude inspirací pro naše činnosti a tím ovlivníme i průběh celého roku. A tak vidíme, že nakonec i na nás záleží. Proto mají smysl i dobrá předsevzetí.

P. František

Křeslo pro hosta

V neděli 14. ledna 2007 ve 14:30 bude na faře setkání pro farníky společně s farní radou. Formou volného rozhovoru bude možné vyslovit svá přání, podněty, názory. Tedy křeslo pro hosta pro každého...

„Podmokelské varhany se opět rozezněly“

Těsně po zpracování ZzF 2006-12 jsme se dozvěděli, že se budou světít opravené varhany ve Stráži pod Ralskem. Nemohl jsem se z pracovních důvodů této oslavy osobně zúčastnit, ač bych velice rád. Dostal jsem ale krátkou zprávu s několika fotografiemi, za což jsem velice rád. Volně vás tedy mohu seznámit, o co vlastně šlo...

R. S.

Slavnostní svěcení Riegerových varhan, původně z Chebu, poté z Děčína Podmokel a nyní umístěných ve Stráži pod Ralskem se uskutečnilo v neděli 26. listopadu 2006. Posvětil je Mons. Posád za asistence místního kněze. Spolupůsobil Českolipský chrámový sbor pod vedením Mgr. Zadiny. Přítomni byli i představitelé města, kostel byl plný.

Varhany opravil Pavel Truhlář se svým synem. Financováno bylo z EU. Repasovány byly všechny tři vzdušnice, veškeré rozvody provedeny z plastu. Píšťalový fond a dispozice původní „děčínská“. Nový je i měch na

původním rámu. Skříň beze změn, doplněny bočnice, které byly v Děčíně uříznuty. Varhany jsou zvukově beze změn, ostřejší intonace, pneumatika chodí bezchybně, zpoždění úměrné tomuto typu.

zpráva i foto Jan Záhora

Beliáš obloupen, veselme se...

Znáte to: tisíckrát opakovaná lež či omyl se stává nakonec mýtem, ba dokonce obecně přijímanou pravdou. A protože končí období adventu, je zapotřebí na jeden takový omyl upozornit a uvést jej na pravou míru. Advent je doba očekávání, doba naděje a příprav na oslavy narození Krista. K Vánocům patří neodmyslitelně koledy a písně vánoční, které jsou součástí bohoslužeb v tomto slavnostním období.

Mezi nejznámější vánoční písně, objevující se ve všech kancionálech patří „Narodil se Kristus Pán“. Zde je třeba upozornit na jeden nešvar, který se stačil hluboko zahrnout v našich myslích a našel si své místo v mnoha kancionálech po celá dlouhá desetiletí.

O co jde? O jednu souhlásku a jednu samohlásku. Pro někoho je to možná detail a marginálie. Změna těchto dvou hlásek však vnesla do textu vánoční písně určitý nesoulad a významový posun. Jde totiž o nešťastného „oloupeného Goliáše“.

Víme, že Goliáš byl biblický obr, kterého přemohl mnohem menší David, syn Jišajův. Slovník cizích slov nám sice nabízí i jiné významy slova Goliáš, jako například „velký brouk“, „velkoplodá odrůda ovoce či zeleniny“, nebo „největší závitová patice či objímka“.

Není snad pochyb o tom, že v písni se zpívá o výše uvedeném hromotluku z řad Filištínských, který, jsa chráněn brněním a ozbrojen dýkou, mečem a kopím, vyzval k souboji zástupce Izraelitů. Odvahu našel jistý David, mladý pasák ovcí, který jedinou dobře mířenou prudkou ranou prakem umístil oblázek přesně doprostřed nekrytého obrova čela. Omráčenému obru pak uťal jediným úderem jeho vlastního meče hlavu. Po usmrcení Goliáše zřejmě nebylo cílem Davidovým nějaké loupení. Goliášova zbroj velikosti XXXXL by Davidovi příliš k užítku nebyla.

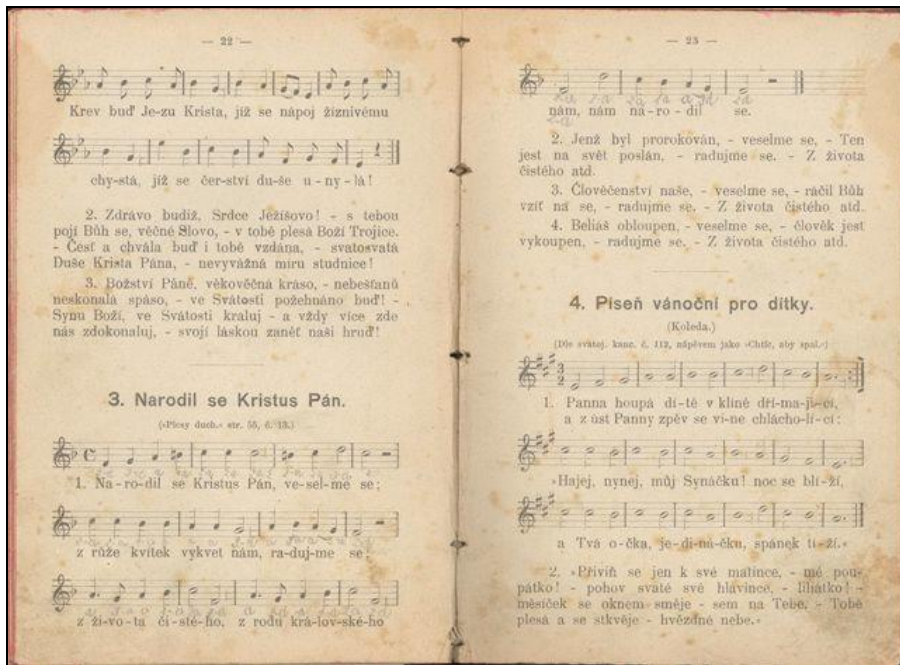
Tento biblický příběh nám při hlubším zamyšlení ve vánoční písni jaksi „nesedí“. Proč se tu mezi verši, oslavujícími Kristovo narození objevuje najednou filištínský obr, představitel hrubé fyzické síly, jemuž bylo srdečně jedno, že se jednou jako potomek Abrahamův, z pokolení Judova, z rodu Davidova narodí v osobě Ježíše Krista nějaký Mesiáš?

Biblický slovník Adolfa Novotného (Kalich, 1992) nabízí vysvětlení, že Goliáš symbolizuje nepřítele Hospodina. David vedl „boje Hospodinovy“

a bylo mu dáno vítězství. David ukládá Goliášovo odění ve svém stanu. Obloupiti zde znamená doslovně do naha vysvléci, užívá se i ve smyslu odzbrojiti.

Pojďme však nahlédnout do jednoho z kancionálů devatenáctého století... A ejhle! Například v dílku „Kancionálek Cyrillský – vybrané písně pro všechny doby roku církevního jakož i nejpotřebnější modlitby lidu katolického“, zpracovaném a vydaném vlastním nákladem Th. Dr. Františkem Kolískem v Brně roku 1895 na straně 23 čteme čtvrtou sloku písně Narodil se Kristus Pán takto: ... „Beliáš obloupen - veselme se, - člověk jest vykoupen, - radujme se. - Z života čistého“ ... atd.

Beliášem je zde míněn Belzebub, d'ábel.

Podle Ottova slovníku naučného, vydaného v roce 1890, tedy ve srovnatelném období, z jakého pochází výše citovaný kancionál, nacházíme heslo Belial. V knihách Starého zákona to byl výraz pro zosobněnou bezbožnost, totiž d'ábla. V talmudu a kabbale pro knížete d'áblova, v knihách Nového zákona pro protivníka Krista.

Belial má též další význam. Je to název středověké skladby, ve které se ve formě právního procesu líčí vysvobození duší z předpekli Kristem. Ježíš tu vystupuje jako obžalovaný, žalující stranou jsou d'áblové. Předsedou soudu je Šalomoun, řečníkem Kristovým Mojžíš a zástupcem d'áblů je Belial, po kterém je skladba nazvána.

Z tohoto pohledu dostává text vánoční písně logický a možno říci původní význam – totiž vítězství Krista nad ďáblem. Kristus po obdržení křtu svatým Janem se chtěl důstojně připravit na své mesiášské dílo. Uchýlil se na poušť, kde se celých 40 dní modlil a postil. Byl při tom třikrát pokoušen ďáblem, který nakonec odešel přemožen a zahanben. Staročeské „obloupení“ je tedy možno chápat jako výraz pro vítězství nad ďáblem. Ve smyslu středověké skladby belial též vítězství Krista v soudním sporu s Belialem, jehož argumenty byly soudem „oslyšeny“.

Výraz Beliaš je v českém prostředí užívaný tvar, podobně jako Anciaš (Antikrist, zastarale Ancikrist – odpůrce Krista, neznaboh, přeneseně zlý člověk), Mesiáš (hebrejsky Mašijáh – vykupitel, spasitel) nebo u jmenných tvarů Uriáš, Tadeáš, Kleofáš, atd.

A proto: Po nádechu ke čtvrté sloce písně „Narodil se Kristus Pán“ zapomeňme na hrdelní „Goliáš...“ a zformulujme mluvidla na retné „Beliáš...“. Navrátíme tak textu písně její původní smysl.

Text vznikl jako výraz podpory snah prof. Anny Slavíkové (1923 – 2005), která usilovala o interpretaci textu této vánoční písně v jejím původním obsahovém významu. Její článek na toto téma byl publikován v listu Katolický týdeník č. 4 ze dne 25. ledna 1998.

architekt Petr Hubáček, vybral R. S.

Naše pouť do Říma

I. část

Otec František dostal jako dárek ke svým šedesátinám možnost jet do Říma a zároveň jsem s ním mohla jet i já.

Po 13. 11. 2006

Odjížděli jsme v 6:00 ráno autobusem do Prahy, k autobusu nás vyprovázal Pepík Dušánek. Během cesty začalo přšet. Do Prahy – Holešovic jsme dojeli včas a když jsme se na nádraží nasnídali, vyhledali jsme si autobus na letiště v Ruzyni a po deváté jsme tam zamířili. Posadili jsme se v letištní hale, abychom mohli pozorovat tamní provoz. Mohli jsme vidět přílety a odlety letadel a poslouchat kolem nás španělštinu. Vstupní kontrola proběhla bez problémů a tak jsme se přesunuli k výstupu C6, kde jsme nastoupili do našeho letadla. Měli jsme místa u okének. Mezi cestujícími s námi letěli mladí fotbalisté k přátelskému utkání do Itálie. Po krátké době se letadlo rozjelo a vzlétlo. Letělo ve výšce přes 10 km, rychlostí 800 km za hodinu, venku teplota -50 °C. V Praze poprchávalo, ale když jsme vzlétli nad mraky, mohli jsme pozorovat pod námi bílá mračna jako chuchvalce vaty

a svítilo na nás slunce. Dostali jsme malé občerstvení – obloženou housku, oplatku a pití. Když jsme přelétávali Alpy, mraky se protrhávaly a mohli jsme pozorovat ozářené horstvo, nahoře zasněžené, malé vesničky, městečka, také dvě velké řeky. Mraky se již nevrátily, pod námi bylo krásné Toskánsko. V Římě na letišti jsme přistáli bez problémů po 1 hodině a 20 minutách. Problémy nastaly až tehdy, když jsme hledali svá odevzdaná zavazadla. Nemohli jsme najít místo, kde se posunují kufry na pásech a museli jsme se lámanou angličtinou a španělštinou doptávat. Nakonec jsme malým vláčkem dojeli do haly a delší dobu vyhlíželi své kufry. Vše dobře dopadlo a mohli jsme přivolaným taxíkem dojet na Via Boccea k místu objednaného ubytování. Když jsme vystoupili z auta před budovou Fraternity Sacerdotale dei Missionari di San Carlo Borromeo, omráčil nás vlahý, voňavý vzduch, prozářený sluncem. Krásný park z palem, pinií, cypřišů, pomerančovníků a citroníků jak je v Římě obvyklé. Po komplikované domluvě anglicko-španělsko-německy jsme obdrželi klíče od pokojů a šli se ubytovat. Pokoje byly opravdu pěkné. V 16 hodin jsme odešli pěšky k schönstattské kapličky Matri Ecclesiae, která byla překvapivě velmi blízko. Obešli jsme celý areál Belmonte, na kterém je postavena, a byli příjemně překvapeni, že měla otevřené dveře a zrovna se tam domodlivali španělsky růženec – 3 ženy z Mexika, jedni manželé z Argentiny a jedna Italka. Po růženci jsme se s nimi pozdravili. Postavili jsme na oltář přivezenou sošku Pražského Jezulátka, která byla vřele uvítána a začala mše svatá ve španělštině. Sloužil ji P. František. Vložili jsme do ní všechny prosby, starosti a přání, které nám svěřili naši milí, kteří nemohli s námi jet na tuto pouť. Na začátek a na závěr jsme zazpívali mariánské písně *Budiž věčně velebena* a *Chválu vzdejme*, na mřížku rozestřel František českou vlajku, protože na počátku připomněl význam dnešního dne pro nás pro Čechy – svátek sv. Anežky České. Přiblížil přítomným, co pro nás znamenalo svatořečení sv. Anežky v roce 1989. Po mši svaté jsme se společně vyfotografovali a zůstali v přátelském rozhovoru. Manželé Nuňovi, kteří mají na starosti kapličku, umí španělsky a německy, takže nebyly jazykové problémy. Již před mší sv. se setmělo a ochladilo, tak nás pak Nuňovi odvezli k našemu domu. Navečeřeli jsme se a šli šťastni a unaveni dojmy spát.

Út 14. 11. 2006

Ráno jsme se prošli s Františkem krásným parkem kolem domu a nasnídali se. Došli zase přes silnici v údolíčku do kapličky Matri Ecclesiae (bylo to jenom asi 10 minut pěšky) a měli tam mši svatou s Nuňovými a Musolinovými (manželé z Argentiny). Pak jsme jeli autobusem, na který jsme hledali zastávku s legračním názvem Celulosa, asi 20 minut do metra a pak pěšky do Vatikánu. Zjistili jsme, že vchod na svatopetrské náměstí je kontrolován, takže jsme byli nuceni schovat si ve škvírách ve zdi před náměstím

naše nože a nůžky. Po kontrole jsme navštívili chrám Sv. Petra, pomodlili se také u hrobu Jana Pavla II., kde bylo hodně lidí a hlídač nás stále pobízel - adelante, adelante (dále, dále) – abychom nezdržovali provoz. Také u hrobu Jana XXIII. nahoře v chrámu bylo hodně lidí a hrob byl obložen květinami a světly. Tělo tohoto papeže je neporušené. Na oltář sv. Václava jsme se mohli podívat jen zdálky, protože je k němu zahrazen přístup kvůli zpovídání. Také rozměry chrámu sv. Víta, vyznačené na podlaze, je možno pozorovat jen přes zábradlí. Ale okno z českého skla s motivem Ducha svatého na nás zazářilo hned při vstupu do chrámu. Venku jsme si prohlédli některé obchody a naobědvali se z přinesených zásob. Z kašen ve sloupopřadí jsme si načepovali dobrou vodu. Prohlédli jsme si také moc hezký malý německý hřbitov, který je na jednom vatikánském nádvoří. Taková oáza zeleně, krásy a vůně uprostřed vysokých domů. Vydali jsme se na cestu zpět, protože jsme měli domluveno setkání s Musolinovými a Nuřovými. Ale cesta autobusem trvala plných dvě a půl hodiny, místo ranních 20 min., protože zrovna jsme chytili špičkový provoz. Byl to zajímavý zážitek, přijeli jsme až v 19 hodin a s nimi jsme se již nesešli. Protože jsme byli unaveni, usnuli jsme po večeri brzo. Po půlnoci nás vzbudil hlučný soused, který se přijel ubytovat.

(pokračování příště)

M. J.

Okénko do knihovny

autor: Marek Orko Vácha
název: Šestá cesta
z obsahu: Jsme ze slunce, z vody a vzduchu

My lidé jsme křehká stavba, bytosti tvořené ze vzduchu a slunce. Normálního a samozřejmého na nás není nic. Hliněné nádoby našich těl vznikají způsobem, který stojí za zamyšlení. Dopusujeme ke zjištění, že na naší Zemi se pojmy zázrak a realita překvapivě překrývají.

Aristotelés se logicky domníval, že rostliny rostou ze země, a díky vážnosti, které se těšil, o tom celý středověk nikdo nepochyboval. Teprve v roce 1600 Belgičan Jean Baptiste Van Helmont provedl pokus, geniální svou jednoduchostí. Do velkého květináče s pečlivě zváženou a vysušenou hlínou zasadil semenáček vrby a následující roky nedělal, kromě pravidelného zalévání, nic. Po pěti letech strom pečlivě oddělil od hlíny, obojí vysušil a zvažil. Suchý strom vážil 78,6 kg. Hlíny však ubylo pouhých 60 gramů! Teprve později se zjistilo, že stromy nerostou ani tak ze země, jako především ze vzduchu a že stejně jako jeho kořínky prorůstají zemí, tak strom svými listy prorůstá vzduch a z něj staví své tělo.

Rostliny jsou zakořeněny ve vzduchu stejně jako v zemi. Ze vzduchu, vody a světla tvoří tkáň svého těla. Celému procesu se říká fotosyntéza (světlo-tvoření). Zelené rostliny umějí z vody a oxidu uhličitého za pomoci světla vytvořit jednoduché cukry, ze kterých tvoří celulózu. Každý rok tak na Zemi díky fotosyntéze vzniká přes sto šedesát miliard tun rostlinné hmoty. Část z ní poslouží za potravu býložravcům. Z nich pak tvoří své tkáň další zvířata a z nich všech my tvoříme své. Jsme utkáni ze slunce, země, z vody a ze vzduchu!

Díky milionům let fotosyntézy dnes máme rovněž zásoby uhlí a ropy, a naše auta tak jezdí na pohon z těchto dlouho ukládaných zásob světelné energie.

Chápu, že věřit v neviditelného Boha je svým způsobem absurdní šílenství. Bůh je nepravděpodobný, neviditelný, nezachytitelný. Jenomže věřit v existenci planety Země je ještě nepravděpodobnější. I když je Země viditelná a hmatatelná, to, co se na ní děje, je velmi, velmi nepravděpodobné. Když budu zkoumat přírodu na Zemi jako astronaut z nějakého neznámého koutu vesmíru, všechny učebnice biologie mi připadnou výstřední a velmi exotické. Jakže? Hlína, hmota poháněna pouhým zářením ze Slunce, že vytváří stále nové a nové druhy zvířat a rostlin? Odkud přicházejí? Jenom na pohon ze slunečního záření se atomy seskupily tak, že daly vznik autoru fresek v Sixtinské kapli? Slunce zasvítlí na nahou zemi, a za chvíli vesmírného času se z hmoty vyloupne člověk? Vidím-li pak před sebou milovanou dívku, její existence na Zemi je něco tak nečekaného, výstředně nepravděpodobného a pohádkového, že víra v neviditelného Boha se s ní krásně rýmuje. Jakže? Energie ze Slunce uhněte z prachu Země Tebe?

Narodili jsme se do pohádky. Sám náš příběh je výstřední a nepravděpodobný. Kdybychom někdy našli někoho, komu bychom příběh života na Zemi mohli vyprávět, nevěřil by nám. Kdybychom na Marsu nebo Jupiteru našli vyspělý život krásných bytostí, byl by pro nás zdrojem nekonečného údivu. Ale takovýto život jsme objevili na jiné planetě, na Zemi. Kdybychom vedle sebe položili fotografie z povrchu všech planet naší soustavy, pak by se snímky ze Země, s jejími žirafami a velrybami, odlišovaly svou do očí bijící výstředností. Pro všechny přemýšlivé bytosti se tak naše planeta Země pohybuje mezi skalisky nám známého vesmíru jako velký vykřičník.

My Evropané zázrak běžně definujeme jako porušení přírodních zákonů. Pro Židy byla někdy navíc zázrakem i nepravděpodobná událost v rámci fyzikálních zákonů. Když tábor Izraelitů po vyjití z Egypta pokryly křepelky, židé mluvili o zázraku. Evropan bude hovořit o tahových cestách ptáků a jejich únavě po přeletu nad středozemním mořem. Pro Evropana je zázrak, když předměty levitují – ale není stejný zázrak, že kámen padá k zemi

Dětin - Podmoky

a že moje tělo je přitahováno Zemí? Není stejným zázrakem jako porušení přírodních zákonů to, že předměty přírodní zákony zachovávají? Isaac Newton uměl vysvětlit, jakou silou se tělesa přitahují, ale věděl, že neví, proč se přitahují. Dnes nejsme o mnoho moudřejší. Že předměty padají dolů je stejně pohádkové, jako kdyby padaly nahoru. Stejně pohádkové je, že v kosmu nepadají vůbec, tam jsou, dokud se nedostanou do gravitačního pole hvězdy nebo planety.

připravila M. J.

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

Plánované akce Centra pro rodinu

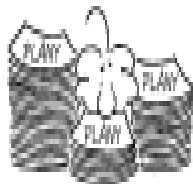
- 30. 03. - 02. 04. Jarní obnova Manželských setkání - Jiřetín pod Jedlovou
- 27. 04. - 29. 04. Víkend pro ženy, aneb dámská jízda - DDKT Litoměřice
- 10. 05. - 13. 05. Víkend pro chlapy ze severu - Rituál BERÁNKA
- 18. 05. - 20. 05. Víkend pro otce s dospívajícím synem II
- 14. 07. - 21. 07. Týdenní letní kurs Manželských setkání 2007 v Litomyšli
- 07. 09. - 09. 09. Synové III
- 21. 09. - 23. 09. Víkend pro otce s dospívajícím synem I, aneb: „Mnoho mužů má děti, ale málo dětí má otce!“
- 26. 09. - 30. 09. Mužská iniciace - Duchovní cvičení podle Richarda Rohra
- 19. 10. - 21. 10. Víkend pro chlapy ze severu

více na <http://www.centrumprorodinu.cz/PlanAkci.html>

Farní rada

Zpráva ze 7. zasedání Farní rady ze dne 10. 12. 2006

V neděli 10. prosince se Farní radě podařilo opravdu sejít. Projednala několik důležitých témat.

Program jednání:

- **Výlet do Drážďan**

Již před časem přišel návrh na uspořádání pouti do Drážďan. Protože ale nebyl k tomu vhodný časový prostor, bude se pout' organizovat na jaře v roce 2007.

- **Mládež ve farnosti**

P. Jirásek nadnesl problém mládeže ve farnosti. Toto životní období je rizikové z hlediska křesťanských životních hodnot a jejich zachování, a proto si dospívající zaslouží zvýšenou pozornost církve. Rada se v této souvislosti shodla na tom, že by se farnost mohla i měla podílet na organizaci různých akcí určených přímo pro mládež. Vhodným místem pro konání takovýchto akcí je např. areál ve Sněžné u Krásné Lípy, ve kterém je možné rovněž ubytování. Přímou se nabízí možnost účasti saleziánů z nedalekého Rumburku na akcích pro mládež. Rada pověřila Jindřicha Macouna předběžným projednáním záležitosti s rumburskými saleziány.

- **Dětské mše**

Z pohledu dětí a jejich rodičů by bylo užitečné konání pravidelných dětských mší svatých – alespoň jednou za dva týdny spojených pro obě farnosti, tj. Děčín 1 a Podmokly. Mše svaté by se mohly konat ve vytápěných prostorech na farech v sobotu někdy v odpoledních hodinách a pravidelně střídát jejich konání v Podmoklech a v Děčíně 1.

P. Jirásek upozornil, že věc je možné dále rozvinout až po vyjasnění poměrů v děčínské farnosti.

- **Farní shromáždění.**

V neděli 14. ledna 2007 ve 14:30 bude na faře setkání pro farníky společně s farní radou, kde formou volného rozhovoru bude možné vyslovit svá přání, podněty, názory. Bude to místo křesla pro hosta.

Příští setkání Farní rady se uskuteční v neděli 11. února 2007 v 18:45 (po večerní mši svaté). Do letních prázdnin se farní rada bude setkávat pouze jednou za dva měsíce pravidelně. Na její členy se můžete obracet s vašimi podněty a připomínkami. Pište, volejte, mluvejte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jaroslava Škodová	místopředsedkyně
Martin Kolář	zapisovatel
Lukáš Herich	člen
Jindřich Macoun	člen
Antonín Musil	člen
Ludmila Stichová	člen

- „Chci pro svého syna jako dárek plnicí pero,“ říká zákazník. „Má to být překvapení?“ ptá se prodavač. „Ano, on čeká za vysvědčení motorku.“

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2006	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	6 312 Kč	2 207 Kč	1 400 Kč	Na církevní školy
Únor	5 370 Kč	1 487 Kč	0 Kč	
Březen	7 783 Kč	3 045 Kč	4 850 Kč	Svatopetrský haléř
			2 200 Kč	Na uprchlíky
Duben	10 608 Kč	3 165 Kč	900 Kč	Na Svatou zemi
			2 000 Kč	Na povodně
Květen	6 602 Kč	1 504 Kč	1 700 Kč	Na bohoslovce
Červen	6 713 Kč	4 292 Kč	2 610 Kč	Na TV NOE
Červenec	6 913 Kč	1 459 Kč	0 Kč	
Srpen	7 122 Kč	1 715 Kč	0 Kč	
Září	6 888 Kč	1 753 Kč	1 650 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	14 296 Kč	2 437 Kč	6 230 Kč	Na misie
Listopad	6 931 Kč	1 572 Kč	3 300 Kč	Na bibli
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	85 538 Kč	24 636 Kč	26 840 Kč	

R. S.

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2007	7. ledna	4. února	4. března	1. dubna
6. května	3. června	1. července	5. srpna	2. září
7. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:55	14:43	16:43	Dolní Žleb	14:11	15:01	17:01	18:11
Čertova Voda	13:04	14:52	16:52	Čertova Voda	14:17	15:06	17:06	18:17
Dolní Žleb	13:10	14:58	16:58	Děčín hl. nádr.	14:26	15:16	17:16	18:26

- „Skutečně jste odmítl všechny obhájce?“ ptá se soudce obžalovaného. „Ano, rozhodl jsem se, že budu mluvit pravdu.“

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- ☞ **Rozloučení** - V neděli 26. listopadu 2006 se při mši svaté rozloučil P. Artur Scana. Od 1. 12. 2006 nastoupil jako kaplan do České Lípy.
- ☞ **Změna** - V Jílovém v zimě ve středu, ani ve čtvrtek mše svatá nebude. Po velikonocích se rozhodne, jak to bude dále.
- ☞ **Změna** - Setkání ministrantů, které se konalo v pátek (18:00-19:00) nebude.
- ☞ **Filipov** - V sobotu 13. ledna jako každý rok bude pouť ve Filipově. Mše od 4:00!
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

Sanabitur © – seminář o vnitřním uzdravování

Úvod

Rozhodl jsem se v letošním roce vás seznámit s pojednáním, které se zabývá závažnou problematikou našeho života, o které se myslím mezi farníky mnoho neví. Překlad od kněze, který se tímto tématem po léta zabývá je napsán dostatečně srozumitelně a vřele doporučuji se s dílem seznámit.

R. S.

1 část

I. část: Vnitřní uzdravení – definice a souvislosti

1. Co dnes označujeme jako vnitřní uzdravení? Symptomy a příčiny vnitřních zranění.

Slovo uzdravení předpokládá ránu, zranění, utrpení. Aby mohlo dojít k vnitřnímu uzdravení, musí tedy existovat vnitřní rána nebo zranění. Všichni lidé mají vnitřní rány a nosí je v sobě stále – dokud jim není darováno uzdravení.

Pojmu „vnitřní uzdravování“ se dnes užívá velmi často a je spojen s různými významy. Pro křesťany a zejména pro katolické kněze znamená vnitřní uzdravení takové uzdravení, které pramení z odpuštění hříchů, jež dochází svého nejuplněnějšího výrazu ve svátostném smíření. To platí i pro vnitřní rány.

Jako křesťané víme, že padlý člověk není „zdravý“. Ve větší nebo menší míře potřebují všichni lidé vnitřní uzdravení, protože „úplně zdraví“ jsou jen svatí v nebi.

Ale o vnitřním uzdravení se dnes nemluví jen v oblasti svátostí. Také pro psychiatry a psychoterapeuty se vnitřní uzdravení stalo důležitou terapeutickou oblastí. A tak i vzdělaný laik ví, že vnitřní rány ovlivňují sebehodnocení člověka a jeho akceschopnost. Není náhodou, že v převážně sekularizovaném světě se deprese stala masovou chorobou moderní doby. Neexistuje snad rodina, v níž by alespoň jeden její člen nebyl alespoň jednou u psychologa nebo u psychiatra. Tato smutná situace vede často k znásobeným nabídkám, jak se naučit seberealizaci a sebepoznání, meditativních metod, které slibují uzdravení rozličných vnitřních zranění a většinou člověka přímo uvádějí na ezoterickou scénu.

Z moderní medicíny víme, jaký význam a vliv má v lidském životě duch, nevědomí a podvědomí. Víme, že mnoho zážitků z minulosti s sebou nosíme celá desetiletí, byť nevědomky. Víme také, že zážitky také podstatně ovlivňují naše bytí, náš charakter, naše strachy, reakce, únosnost, schopnost rozlišovat a mnoho dalších schopností. A víme dokonce o skutečnosti, že logika a pocity mají sídlo v úplně odlišných oblastech mozku, že rozumem a vůlí nemůžeme ovlivnit všechny mozkové zóny, i kdybychom chtěli.

Všichni jsme zranění. Na začátku dědičným hříchem, ale potom stále znovu, jednak vlastními osobními hříchy, jednak hříchy a selháními druhých lidí kolem nás. - Katolíci mají velikou milost, že mohou ve svátosti smíření přinést Kristu všechny vnitřní rány, které si způsobili svými vlastními hříchy. Kristus jim v této svátosti ve svém nekonečném milosrdenství skrze kněžské rozehřešení daruje uzdravení.

- ♦ Svátostí smíření se uzdravuje náš duch.
- ♦ Vnitřním uzdravením, poradenstvím a terapií se uzdravují rány duše.
- ♦ Medicínskými léky se uzdravuje naše tělo.

Odpuštění má právem veliký význam, ale jak nejednou zjišťujeme, nemáme vždycky někoho, komu bychom museli odpouštět. Zvláště když někdo jako člověk plný životních zkušeností si je čistě intelektuálně vědom toho, že jeho otec, matka, babička atd. v tehdejší situaci nemohli jednat jinak než jak jednali! Není tedy co odpouštět – a přesto cítění malého dítěte je od tehdy stále ještě hluboce zraněné, protože to dítě tehdy právě nechápalo takový způsob jednání, a neuzdravené vnitřní zranění ovlivňuje ještě dnes celou osobnost dospělého člověka.

Jak často tedy musíme přiznat, že přes dobrou zpověď, přes lítost a upřímné předsevzetí se znovu dopouštíme stejných hříchů. Kam se podělo slíbené uzdravení?

Kristus slíbil svým učedníkům, „svým přátelům“, pokoj v srdci. Avšak kolik lidí tento poklad má? Pán říkal: „poznáte je po ovoci“ (Lk 6, 44). Dnes můžeme vidět mnoho lidí, které potkáváme den co den, že tento pokoj – jeho pokoj – v sobě nemají. Pokoj srdce je plod Ducha Svatého, je to znamení „Božího království“, které je „už mezi námi“ (Lk 17, 21). Lidé dnešní doby jsou ale plní strachů, starostí, bez naděje, bez cíle, a tak jsou neschopní zakoušet v sobě pokoj Božího království.

Dnešní lidé si stále více uvědomují, že jim něco chybí. V zoufalství hledají klid, štěstí, vyrovnanost a především pokoj, pokoj v srdci. A i když to nevědí, hledají Boha!

Není divu, že je člověk neklidný, vždyť byl stvořen jako Boží obraz a měl být Bohu podobný. Tuto podobnost Bohu ale ztratil. Jestliže ale člověk není Bohu podobný, nebo alespoň nesnaží se mu být podobný, pak se podobá – pomalu, ale jistě – stále více protivníkovi, „Boží opici“.

My ale víme: Bůh je láska – pravda – dobrota – milosrdenství – velkorysost – trpělivost. Pak tedy i člověk, Boží obraz, má ztělesňovat tyto Boží vlastnosti, tak jako Ježíš, pravý Bůh a pravý člověk, který tu žil před námi jako náš vzor.

Teprve Kristovým vtělením a bolestným utrpením se nám jasně ukázala jistá cesta k Bohu. Nebe se opět otevřelo. „Já jsem ta cesta“ (Jan 14, 6), řekl Ježíš. Snad tím chtěl i říci: „Já jsem vzor“. Cesta k Božímu obrazu je cesta Ježíšova. V jeho celém životě můžeme vidět plody Ducha. Ježíš si nedělal žádné starosti o každodenní chléb. Neměl strach z budoucnosti z finančních důvodů – i když v Getsemanské zahradě zažíval silně strach ze smrti a byl silně pokoušen od Zlého. Po překonání těchto pokušení byl ale schopen přijmout své utrpení, protože chtěl být poslušný vůli svého Otce. Po celou dobu svého utrpení si uchovával pokoj ve svém srdci, neodmítal se, uzdravoval dokonce své protivníky a prosil svého Otce, aby jim odpustil, protože „nevědí, co činí“ (Lk 23, 34).

V okamžiku své smrti pak Ježíš v plné důvěře vložil svůj život do rukou svého Otce, třebaže se od něho cítil opuštěný: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Mk 15, 34). Jeho celoživotní úzké a vřelé spojení mezi Otcem a Synem bylo zde ohromným břemenem hříchů všech lidí otřeseno. Svátý Pavel nám napsal: „Byl pro nás učiněn hříchem“ (2 Kor 5, 21), nejen „hříšníkem“. Ježíš byl kvůli nám učiněn zosobněným hříchem a hřích je pro Boha ze všeho to nejodpornější a zcela proti jeho přirozenosti.

I Ježíš byl vystaven zraněním – setkával se s nepřítelstvím: „Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali“ (Jan 1, 11). Byl pronásledován, posmíván, lživě obviněn, nespravedlivě odsouzen, týrán a hrozným způsobem zabit. A přesto až do konce jeho života na kříži byly na Ježíši patrné vždy jen

plody Ducha Svatého. A jak je to pak s námi lidmi? I my jsme pronásledováni, trápeni, posmíváni, vystaveni nepřátelským postojům, odmítání, nenávidění, ale my bohužel nadto ještě hřeššíme. Jaké plody jsou patrné na nás?

Na lidech, zvláště na těch, kdo potřebují uzdravení, nejsou plody Ducha Svatého často patrné. Kdo chce tedy skutečně být „zdravý“, musí se nechat uzdravit, musí usilovat o svatost. Už apoštol Pavel řekl: „hřích, který ve mně přebývá“ (Řím 7, 20), tj. moje vnitřní zranění, je často důvodem, že „sice chci konat dobro, ale přesto konám zlo, které dělat nechci“ (Řím 7, 19). S touto větou se snadno ztotožníme. A právě ty osoby, které jsou nám nejbližší, které nejvíce milujeme, nejvíce zraňujeme – aniž bychom chtěli. A když zraňujeme druhé, zraňujeme pořád znovu i sebe.

(pokračování příště)

Prof. Dr. James Mariakumar, SVD, Kerala - Indie

Text zpracovala Fella baronka Piccolomini

Překlad P. Jaroslav Brož, léto na MS 2006 v Litomyšli

Vyučování náboženství na naší faře

den	od - do	věk	vyučující
pondělí	15:30 - 16:00	mladší děti	Marie Jirásková
úterý	15:30 - 16:15	mladší děti	Eva Kuncová
čtvrtek	16:00 - 16:45	starší děti	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

LITURGIE

1. 1. Slavnost Matky Boží, Panny Marie
6. 1. Slavnost Zjevení Páně
7. 1. Svátek Křtu Páně

Významné dny

1. 1. Světový den modliteb za mír
14. 1. Den uprchlíků
18. - 25. 1. Týden modliteb za jednotu křesťanů
31. 1. Světový den pomoci malomocným

Výroční dny biskupů

5. 1. Mons. Lobkowicz narození (1948)
6. 1. Mons. Škarvada biskupské svěcení (1983)
- Mons. Causero biskupské svěcení (1993)

Sčítání - Podmoky

10.	1.	Mons. Causero	jmenování nunciem v České republice (2004)
11.	1.	Mons. Paďour	biskupské svěcení (1997) - 10. výročí
		Mons. Malý	biskupské svěcení (1997) - 10. výročí
13.	1.	Mons. Causero	narození (1940)
19.	1.	Mons. Hrdlička	narození (1942) - 65. výročí
27.	1.	Mons Otčenášek	převzetí diecéze (1990)
31.	1.	Mons. Graubner	svátek

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle ob měsíc od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer
- ◆ každý pátek od 18:00 do 19:00 - příprava na biřmování

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	08:00	
Úterý		17:00
Středa	08:00	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
--------	---------------	--------------	----------------------------

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. 01. 2007, před 1. nedělí v únoru ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)